Dosarul Nr. 4-175/25
4-25101852-46-4-17072025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

07 august 2025 mun. Soroca

Judecătoria Soroca sediul Central
Instanța în componența:
Președintelui de ședință: Cristina Botnaru
Grefierul: Alina Bordian
Cu participarea:
Procurorului: Nadejda Drumea-Brașoveanu

a examinat în ședință de judecată publică cauza contravențională de învinuire a lui:

Socolov Vladimir *****, născut la *****, domiciliat în mun. Chișinău str. S. ***** nr.1B, căsătorit, doi copii minori la întreținere, fără antecedente penale, IDNP *****, cetățean al R. Moldova.

în comiterea contravenției prevăzute de art.63 alin.(2) Cod contravențional,

Cauza parvenită spre examinare la 17.07.2025 și examinată în termen rezonabil de până la 07.08.2025.

Procedura de citare a fost legal executată.

A S T A B I L I T :

1. Circumstanțele constatate la judecarea cauzei:

Socolov Vladimir *****, nu și-a îndeplinit în modul corespunzător obligațiile de întreținere, educație și de instruire a copilului minor, Socolov Maxim, a.n.2011, care la data de 11.05.2025, în timpul excursiei cu clasa la Cetatea Sorocii, l-a agresat pe un alt minor, la care conform raportului de constatare nr.202529D0170 din 27.05.2025, s-au depistat vătămări corporale ușoare.

La data 08 iulie 2025 în adresa Procuraturii Soroca a parvenit raportul OUP a IP Soroca, Denis Chiriac cu propunerea de neîncepere a urmăririi penale pe cazul dat.

Pe faptul dat, la data de 14.07.2025, de către procurorul procuraturii raionului Soroca Nadejda Drumea-Brașoveanu, a fost emisă ordonanța privind intentarea procedurii contravenționale în privința lui Socolov Vladimir în baza art. 63 alin. (2) Cod Contravențional, cu indicii de calificare: ”îndeplinirea necorespunzătoare de către părinți a obligațiilor de educare și instruire a copilului, dacă a avut ca urmare lipsa de supraveghere a copilului, vagabondajul, cerşitul ori săvârșirea de către acesta a unei fapte socialmente periculoase”.

La 17.07.2025, materialele dosarului contravențional au fost remise instanței de judecată spre examinare conform competenței prevăzută de prevederile Codului Contravențional, cu propunerea recunoașterii vinovăției acesteia și aplicării pedepsei.

În ședința de judecată Procurorul a confirmat cele constatate în conținutul ordonanței de pornire a procesului contravențional, solicitând ca Socolov Vladimir să fie recunoscut vinovat de comiterea contravenției imputate și sancționat conform legii, cu amendă în cuantum de 18 unități convenționale.

Socolov Vladimir în ședința de judecată nu s-a prezentat, deși a fost citat în mod legal, fiind informat despre data și ora și locul examinării cauzei și nici nu a anunțat despre motivele neprezentării, astfel, ținând cont de opinia procurorului precum și de prevederile art. 455 alin.(3) Cod contravențional, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Audiind acuzatorul de stat, studiind materialele prezentate, instanța de judecată ajunge la concluzia că învinuirea imputată lui Socolov Vladimir şi-a găsit confirmarea.

În sensul art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. b) Cod contravențional al RM, instanța judecă toate cazurile cu privire la contravenții, cu excepția celor atribuite de prezentul cod competenţei unor alte organe, precum și cauzele contravenţionale prevăzute la art.61, 63–66, 316–318[1], 320, 336.

Potrivit art. 386 alin. (2) Cod contravențional, procurorul este în drept: a) să pornească procesul contravențional; b) să aplice în cazurile prevăzute de lege sancţiune contravenţională; c) să solicite aplicarea de către instanţa de judecată a unei sancţiuni contravenţionale; d) să participe la examinarea cauzei în instanţă de judecată atunci cînd procesul contravenţional a fost pornit de el.

Analizând probele prezentate, instanța de judecată consideră că vinovăția lui Socolov Vladimir de săvârșirea faptei comise integral este confirmată prin probe pertinente şi concludente prezentate de către procuror și cercetate, şi anume: comunicarea telefonică R-2, Nr.2817 din 12.05.2025; cerere reversă a cet. Crasnojon Olga din 21.05.2025; procesul-verbal de consemnare a declarațiilor lui Crasnojon Olga din 21.05.2025; procesul-verbal de consemnare a declarațiilor lui Dancenco Anjela din 21.05.2025; procesul-verbal de consemnare a declarațiilor lui Socolova Galina din 21.05.2025; raportul de constatare nr.202529D0170 din 27.05.2025; fișa medicală a bolnavului de staționar nr.5465; acord informat la intervenție medicală; fișa medicală UPU nr.19726; fișa de externare din staționar; procesul-verbal de consemnare a declarațiilor lui Ungurean Dumitru din 03.06.2025; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 03.06.2025; planșe fotografice; extras din Registrul de Stat al Populației; ordonanță de recunoaștere în calitate de victimă din 08.07.2025; proces-verbal de audiere a victimei Carpov Alex din 08.07.2025; ordonanță de recunoaștere în calitate de reprezentant legal Crasnojon Olga din 08.07.2025; procesul-verbal de audiere a martorului Crasnojon Olga din 08.07.2025; ordonanța de refuz în începerea urmăririi penale cu clasarea procesului penal din 14.07.2025.

Vinovăția lui Socolov Vladimir în comiterea contravenției imputate mai rezultă și din conținutul ordonanței privind pornirea procesului contravențional din 14.07.2025, în baza art. 63 alin.(2) Cod contravențional pentru, neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către părinți a obligațiilor de întreținere, educare și de instruire a copilului, acțiunile care au avut ca urmare săvârșirea unei fapte socialmente periculoase.

Instanța a reținut că, chiar dacă actele respective au fost emise în lipsa lui Socolov Vladimir, acestea, precum și procesul-verbal de comunicare a drepturilor și obligațiilor contravenientului au fost aduse la cunoștința ultimului, fiind expediate la data de 16.07.2025, prin scrisoarea de expediere nr.24pe/25-1518.

Instanța reține că procurorul a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, ordonanța privind pornirea procesului contravențional fiind temeinică. Față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptelor contravenționale au fost constatate pe baza constatărilor personale ale procurorului și a probelor acumulate.

Totodată, lui Socolov Vladimir i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în actul de învinuire, propunând probe în dovedirea susținerilor sale, însă ultima nu s-a prezentat și nici nu a înaintat careva obiecții, prin urmare nu a fost răsturnată prezumția de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură actele de constatare, în cazul din speță ordonanța de intentare a procesului contravențional.

În consolidarea acestei poziții, se remarcă că procesele-verbale cu privire la contravenție, în cazul din speță ordonanța de intentare a procesului contravențional, fiind întocmite de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie să i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate.

În jurisprudența CEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt, în principiu, contrare Convenției. Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept. În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrînd dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).

Astfel, instanța consideră că vinovăția lui Socolov Vladimir în comiterea contravenției incriminate a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată, iar contravenientul nu s-a prezentat personal și nici nu a prezentat instanței probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor

constatate, de aceea faptele constatate sunt apreciate de instanța de judecată ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

Totodată, la calificarea acțiunilor lui Socolov Vladimir instanța ia în considerație prevederile art. 60 alin. (1) şi (2) din Codul familiei, potrivit cărora: părinţii au dreptul şi sînt obligaţi să-şi educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat. Părinţii poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a copiilor şi au prioritate la educaţia lor faţă de oricare alte persoane.

În consecință, instanța conchide că acțiunile lui Socolov Vladimir au fost corect încadrate conform prevederilor **art.63 alin.(2) Cod contravențional, având următorii indici de calificare: ”îndeplinirea necorespunzătoare de către părinți a obligațiilor de educare şi instruire a copilului, dacă a avut ca urmare săvârşirea de către acesta a unei fapte socialmente periculoase”.**

La stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei, instanţa de judecată ia în consideraţie că Socolov Vladimir a fost găsit vinovat de săvîrşirea contravenţiei prevăzute de art. 63 alin. (2) Cod contravenţional al RM, pentru care legea contravenţională prevede pedeapsa cu amendă, de la 9 la 18 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 40 la 60 de ore.

Conform art. 32 alin. (1) Cod contravențional, sancțiunea contravențională este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare ce se aplică, în numele legii, persoanei care a săvîrșit o contravenție.

La stabilirea categoriei şi mărimii sancțiunii instanța de judecată ia în considerație că, prevederile art.7, 32 Cod contravențional, ține cont de regulile generale de aplicare a sancțiunii contravenționale și că persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa.

Deci, la determinarea categoriei de pedeapsă pentru contravenția respectivă, instanţa de judecată ţine cont de faptul că contravenientul Socolov Vladimir în ședința de judecată nu s-a prezentat și nu și-a exprimat acordul la numirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, precum și faptul că și acuzatorul de stat a propus instanței anume aplicarea unei pedepse pecuniare.

Prin urmare, se constată că cea mai adecvată sancțiune prin raportare la scopul urmărit de art. 2 Cod contravențional al RM este cea a aplicării în privința contravenientei a sancțiunii contravenționale sub formă de amendă, sancțiune ce se impune a fi luată pentru a transmite în societate mesajul că legea trebuie respectată, aceasta fiind unica pârghie procesuală în măsură să dea eficiență principiilor enunțate în art. (2) Cod contravențional, și anume: apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege în soluţionarea cauzelor contravenţionale, precum şi în prevenirea săvârşirii de noi contravenţii, doar că, cuantumul acesteia va fi coborât până aprope de limita minima prevăzută de lege, or, totuși în speță nu se atestă o caracteristică negativă a lui Socolov Vladimir, ultimul având la întreținere doi copii minori, precum și faptul că

procurorul nu a prezentat careva acte care ar confirma că ultimul anterior a mai avut careva încălcări de lege, sau că ar persista careva circumstanțe agravante, chiar dacă fapta comisă de fiul său face parte din categoria faptelor socialmente periculoase.

Din considerentele indicate, instanţa consideră că sancțiunea lui Socolov Vladimir urmează să fie stabilită în formă de amendă în mărime de 12 unități convenționale.

La fel, instanţa consideră necesar de a explica lui Socolov Vladimir că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită, conform art. 34 alin. (3) Cod Contravențional, dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale. În acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, pînă la cercetarea judecătorească.

Totodată, instanța va explica și efectele neachitării amenzii în decurs de 30 de zile de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, prevăzute de art. 34 alin. (4) Cod Contravențional, în conformitate cu care, dacă persoana fizică sau juridică nu a achitat amenda în decursul a 30 de zile de la data stabilirii acesteia, se va proceda conform reglementărilor Codului de executare. În cazul în care achitarea amenzii nu este posibilă din cauza lipsei ori a insuficienţei bunurilor sau din cauza eschivării cu rea-voinţă a contravenientului de la achitarea acesteia, instanţa de judecată poate înlocui suma neachitată a amenzii, după caz, cu:

a) amendă în mărime dublă, care însă nu poate depăşi limita maximă a sancţiunii cu amenda prevăzută de norma materială contravenţională sau de prezentul articol;

b) privarea de dreptul de a desfăşura o anumită activitate pe un termen de la 6 luni la un an;

c) muncă neremunerată în folosul comunităţii, calculîndu-se o oră de muncă pentru o unitate convenţională, durata muncii fiind de cel mult 60 de ore;

d) arest contravenţional, calculîndu-se o zi de arest pentru 2 unităţi convenţionale, durata arestului fiind de cel mult 30 de zile. În acest caz, se va ţine cont de restricţiile prevăzute la art.38 alin.(4).

Potrivit art. 383 alin. (1) Cod Contravențional „cheltuielile de administrare şi de conservare a probelor, de retribuire a apărătorului, alte cheltuieli aferente procesului contravenţional se suportă de contravenient, dacă a fost aplicată o sancţiune contravenţională, în modul stabilit de legislaţie.

Plata cheltuielilor judiciare se efectuează în conformitate cu art. 229 din Codul de procedură penală". Conform art. 227 alin. (1) Cod Procedură Penală, instanţa de judecată reţine, că cheltuielile judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal, alin. (2) a normei visate indicând la sumele plătite sau care urmează a fi plătite (…) experţilor, (…) cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală, care potrivit alin. (3) aceleași norme se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, cea din

ultima, fiind considerată o normă generală, neobligând statul să suporte cheltuielile ci doar să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acţiunilor organului de urmărire penală şi pentru a nu condiţiona termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părţile în proces.

De rând cu aceasta dispozițiile art. 229 alin. (1), (2) şi (3) Cod Procedură Penală, statuează, că, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului, instanța de judecată având posibilitatea de a-l obliga pe condamnat să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării lui cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat (…) sau să-l elibereze de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, (…) atunci când plata cheltuielilor judiciare poate influența substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lui.

Respectiv, lecturînd materialele cauzei, instanţa de judecată a constatat că, în cadrul cercetării cazului contravențional de către stat au fost suportate cheltuieli de judecată pentru efectuarea examinării medico-legale a părţii vătămate în vederea stabilirii tuturor circumstanțelor pe caz.

Astfel, urmează de încasat de la Socolov Vladimir Gheorghi în folosul statului a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea examinării medico-legale, fiind întocmit raportul de constatare nr.202529D0170 din 27.05.2025, în mărime de 320 lei.

În baza celor expuse mai sus, călăuzindu-se de art.393 lit.a), 394 alin.(2), 452-463, 465-468 Codului contravențional, instanța de judecată,

A H O T Ă R Â T :

Se recunoaște vinovat Socolov Vladimir Gheorghi de comiterea contravenției prevăzută la art.63 alin.(2) Cod contravențional și în baza acestei legi i se aplică pedeapsa sub formă de amendă în cuantum de 12 unități convenționale, echivalentul a 600 (șase sute) lei.

Conform art. 34 alin. (3) Cod Contravenţional, contravenientul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale. În acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, pînă la cercetarea judecătorească.

Se încasează de la Socolov Vladimir Gheorghi, a.n.*****, IDNP *****, domiciliat mun. Chișinău str. Serghei ***** 1B în beneficiul statului (Codul IBAN: MD34TRGAAA14511101000000, Codul fiscal: 1006601000037), suma de 320,00 (trei sute douăzeci lei, 00 bani) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

Hotărârea cu drept de a fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Soroca.

Președintele de ședință
Judecătorul **Cristina Botnaru**